

ud efter Hjælp, der er Sultne nok — baade Bøgne og Børn — som trænge i en overordentlig høi Grad. Lad os derfor ikke kæbles om Formen, men sig: Vi træde til og det strax og med direkte Hjælp.

Finantsministeren (Estrup): Det er jo en Selvsølg, at det, som ved Iste Behandling ligger nærmest for, er Undersøgelsen af det forelagte eller fremsatte Forslag, hvorimod Undersøgelsen af Ændringerne dertil hører hjemme ved 2den Behandling. Jeg udtaler dette særlig med Hensyn til, hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) bebudede om Ændringsforslag. Jeg tror ikke, at man med Rette kan forlange, at Regjeringen skal udtale sig om Ændringsforslag, før de foreligge. Hvad Kritiken over det af Regjeringen fremsatte Forslag angaar, skal jeg først overfor det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) bemærke, at §§ 7 og 8 i Regjeringsforslaget paa ingen Maade kunne betegnes, saaledes som han betegnede dem, som et Stykke Finantslov, og langt mindre henvises til en Behandling paa Finantsloven. Thi dersom de bleve henlaagte dertil, vilde de jo først blive afgjorte efter den Tid, de skulde virke. Her gjælder det jo netop om strax at komme til en Afgjørelse, og skulde disse Sager afgjøres paa Finantsloven, vilde jo Arbejderne først kunne paabegyndes efter Iste April. Det ærede Medlem har formodentlig ment, at man skulde henvide dem til Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, men skulde det ærede Thing have denne formelle Betænkelse ved at gaa ind paa §§ 7 og 8, vilde det jo være overmaade let at fjerne denne Betænkelse, idet det jo er overmaade let at dele Forslaget i to, hvoraf det ene kom til at indeholde §§ 1—6, og det andet, under Navn af Tillægsbevilling, §§ 7 og 8. Jeg antager, at det er det ærede Medlems Mening, at han, dersom Sagen havde foreligget i denne Form, vilde have været med til at vedtage §§ 7 og 8. — Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds gjorde den reelle Indvending mod §§ 7 og 8, at de indeholde en stor Række af Foranstaltninger, som for den allerstørste Del ere af en saadan Art, at man først gennem lange eller dog længere Undersøgelser kunde komme til Afgjørelse af, hvor vidt man vilde kunne gaa ind paa Bevillingerne eller ikke. Jeg antager, at det ærede Medlem maa have gennemlæst denne lange Række meget fløjt; ellers vilde han utvivlsomt have fundet, at mangfoldige af dem ere saadanne, om hvilke der formentlig ikke kan være nogen- somhelst Tvivl. Jeg vilde sætte megen Pris

paa, om man i alt Fald vilde indskrænke sin Beskjæring af Lovforslaget til af denne lange Række at udtage de Forslag til ny Foretagender, om hvilke det med Rette kan siges, at de ere af en saa tvivlsom Bestaendighed, at en længere Undersøgelse bør gaa forud for deres Vedtagelse. Efter min Overbevisning bliver der endda nok tilbage til, at man virksomt kan sætte Arbejdere i Gang. For mig staar det absolut som det Duskeligste, at man modarbejder Nøden ved at skabe Arbejde, før man tyer til at afhjælpe Nøden ved at give Almisse. Dette staar for mig som det ubetinget Duskeligste ikke blot for Samfundet i sin Helhed — fordi de Beløb, som udgives, saa bringe Nytte for Samfundet i Stedet for blot at foræres — men ogsaa, og ikke mindst, for selve dem, man saaledes vil hjælpe. Hjælp først til Arbejde, og kan du ikke det, giv først saa en Understøttelse! Jeg er ganske enig med det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds i, at det er betænkeligt at skabe nye Arbejdere for at modvirke Arbejdsløsheden, og navnlig naar en saadan Arbejdsløshed maatte antages at være af en mere vedvarende Natur. Deri giver jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret, men det er jo heller slet ikke det, der er Tale om. Der er jo ikke Tale om at skabe Arbejdere i den Forstand, at man har opfundet Arbejde for at give Folk Noget at bestille. Det er jo altammen Foretagender, som enten lige frem høre til hvert Aars Behov, og som man kun har forlangt Bemyndigelse til at fremskynde Udførelsen af, eller om hvilke det paa ingen Maade kan siges, at de i den Forstand ere noget Nyt, at de kunne betegnes paa den Maade, at man skaber Arbejdere, opfinder Arbejdere for at modvirke Arbejdsløsheden. Naar et æret Medlem for Kjøbenhavn (Hørdum) antydede, at Regjeringen ved at indføre denne § 7 med dens Arbejdsbemyndigelse, har ment under en trykket Situation at kunne skaffe sig Bevillinger, som den under andre Forhold ikke vilde have nogen Udsigt til at kunne foreiggennem, saa er det saa langt fra, at dette er Tilfældet, at man netop har søgt at samle i denne Række af Foranstaltninger saadanne Arbejdere, om hvis Nytte man kunde antage, at der var en saa almindelig Anerkjendelse, at man uden større Vanskelighed end Regjeringen overhovedet har ved at faae Noget bevilget i dette Thing, skulde faae dem vedtagne. Skulde imidlertid det ærede Thing finde, at der i § 7 er foreslaet Arbejdere foretagne, om hvilke det med Grund kan siges, at de kræve længere Tids Overveelse, eller med Hensyn til hvilke det — det være sig med eller uden Grund